

Cuvântul lui Dumnezeu a doua zi de Rusalii, Praznicul Sfintei Treimi

Ne odihnim acum de osteneala pregătitoare a praznicului Rusaliilor, Noi și voi, căci și Noi am fost în lucru, și Noi, cei din cer, că am avut grijă și tot grijă am avut să puteți voi, să aveți voi putere și ajutor și bucurie în lucru și nădejde și tot sprijinul cel din părți pentru pregătirea cea atât de mare și de frumoasă din partea voastră pentru oaspeții cerului la voi, fiilor din cetate, o, că aveți frațiori și frățioare care vin lângă voi sub crucea Mea cu voi și se fac una cu voi la greu, și la bucuriile de după greu apoi.

Și iată, fiilor, încă inimile celor veniți la masă, toate au rămas sub fiorul sfânt al zilei de praznic, și au privit la voi cu nesaț, ca și cei din cer sosiți. Și chiar dacă ați fost puțini voi, și cei alături vouă prin împlinirea voii Mele ca și voi, totul a fost o iubire, o bucurie sfântă, mai ales pentru cei din cer sosiți la serbare.

O, dar a fost, fiilor, mare vaiet în împărăția satanei, măi fiilor, măi. Se teme satana, și toți ai lui se tem de glasul de trâmbiță, de duhul bucuriilor sfinte. S-a văitat tot iadul, așa cum un balaur amețit s-ar văita când ar juca pe pieptul lui vrăjmașii lui.

O, a fost o zi de groază pentru satana, fiilor. Avem mereu de lucru ca să-l speriem de tot, căci Eu sunt Mielul Tatălui și am datoria față de Tatăl să-l biruiesc pe satana, pe anti-christ, pe proorocul mincinos, pe balaur, pe cine mai este de biruit între dușmanii veșniciei cu Dumnezeu a celor ce se învrednicesc de ea între cer și pământ, fiilor.

Acum ne odihnim o clipă, dar nu lăsăm mult armele jos, nu lăsăm să scoată satana capul de sub picioarele biruitoarelor fiarei cu multe capete. Ne strângem cu voi la rugăciune în ziua a doua de Rusalii și ne rugăm Tatălui și Fiului și Sfântului Duh și facem bucurie Preasfintei și de o ființă și de viață făcătoarei Treimi, a Cărei pomenire o săvârșim în ziua aceasta, a Dumnezeului Celui întreit sfânt, Dumnezeul vostru, Dumnezeul creștinilor cu viața întreagă, cu Mine întreg, fiilor.

V-am binecuvântat lucrarea trudei de până ieri pentru gătirea praznicului. Binecuvântăm Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, binecuvântăm acum odihna voastră cea de după purtarea grijilor pentru pregătirea adunării sărbătorești a slavei Duhului Sfânt, fiilor. O, păstrați-vă în taina dragostei dintâi, măi fiilor. Această pildă sfântă este pe pământ privind viața cea de stup a albinuțelor, căci viața de stup, așa era viața primilor creștini, dragostea cea dintâi cu Dumnezeu, dragostea bisericii Mele la începutul ei pe pământ, fiilor.

O, albinuțele au multă înțelepciune și au lucrul ordinei desăvârșite, au aceasta în mintea lor și au tot timpul lucru și nu se plictisesc, nu se satură să lucreze să-și îmbogățească stupul, o, și e tot un zumzet viața lor în stup, tot o slavă, tot o mișcare. O, așa e și stupul creștinesc, oștirea în care locuiește Duhul lui Dumnezeu, Hristos cu lucrul și cu Duhul Său. Poartă o taină mare această lucrare și pilda ei, pilda stupului, și această taină o aveau între ei lucrată primii Mei creștini, o, și au învățat-o ei de la Iisus Hristos, de la viața Lui pe pământ înaintea Tatălui, de la Mine, fiilor, au învățat-o ei, și din unii în alții apoi.

Am fost Învățător cu viața Mea pe pământ, iar cine a avut darul să Mă iubească, să-Mi poarte amintirea și iubirea cea pentru Mine, aceia au învățat de la Mine, au căutat să fie ca Mine, iar Eu am stat copil sub voia Tatălui Meu, sub voia și sub mâna mamei Mele Fecioara, Eu, copilul Tatălui, din veac și până în veac copil sub cuvântul Tatălui Meu, așa am stat, și Tatăl era în Mine și este în Mine, fiilor, și asta înseamnă taina de copil, taină lucrată de fi-ii lui Dumnezeu, de cei ce Îl cunosc pe Domnul după cum a fost El, după purtarea Lui înaintea cerului și a pământului, o, și numai Dumnezeu a putut să fie și să stea copil pe pământ și în cer, să asculte, să nu treacă peste cuvântul Tatălui Lui, o, numai El, iar Eu Îi zic Tatălui

Tatăl Meu, iar omul creștin trebuie să-I zică Tatălui Meu Tatăl nostru, căci așa i-am învățat Eu pe ucenicii Mei să-I spună Tatăl lor Tatălui Meu, ca să învețe să aibă omul Tată pe Dumnezeu, și apoi trebuie să se supună omul ca și Mine și să facă numai voia Tatălui Meu. Și iată taina dragostei dintâi! Cea dintre Mine și Tatăl este ea, o, și nu poate omul cu dragostea aceasta, nu poate cu Dumnezeu omul, nu poate și el aceasta între El și Tatăl Lui, și apoi nu poate între el și Tatăl Meu, Tatăl Cel din cer al fraților Mei de pe pământ, căci Eu celor ce au crezut și cred în Mine le-am dat și le dau putere să se facă fii ai lui Dumnezeu și să-I zică Tată al lor Tatălui Meu.

O, ce mare Mi-a fost și-Mi este iubirea față de om, o, ce mare iubirea Mea, fiilor! Despre această iubire grăim acum. N-am putut cere aceasta celor ce au trecut prin fața lucrării cuvântului Meu cel prin trâmbița Mea Verginica. Aveau aceștia familii, aveau tați și mame, soți, soții, copii, frați, surori, o, și nu le-am putut cere desăvârșirea aceasta lor. Mi-am scris însă cartea Mea din vremea lor și se poate citi în ea pregătirea pe care le-o ceream și la care voiam Eu, Domnul, să ajung cu un popor pregătit, ca să fi putut aceștia să ajungă și ei să mănânce din pomul vieții, cu care am venit acum la voi și i-am pus roadele pe masă pentru voi, fiilor, lucrare mult așteptată și mult dorită de Mine să vin și s-o așez pe pământ în mijlocul poporului cuvântului Meu. O, dar nu-l mai am pe el, pe cel de atunci, pe care-l învățam atât de mult, cu atâta dor, ca să poată și să vrea el cu Dumnezeu. N-a voit, o, n-a voit, și v-am ridicat apoi pe voi ca să-Mi fiți voi copii ascultători și să căutați desăvârșirea care trebuie să fie acum, nu atunci când trebuie ea răsplătită. Dar până atunci trebuie biruit diavolul, trebuie să se lupte creștinul cu vrăjmașul, cu trupul și cu firea, trebuie prin post și rugăciune, prin viață călugărită, curată de păcat, o, și nu se poate asta, decât cu mâncare curată de păcat, curată de carne, curată de mâini necurate, curată, fiilor, de tot ce este în carne, căci este scris că în poporul Domnului vor fi numai sfinți.

Am strigat mereu atâția ani peste cei ce auzeau din gura Mea grăire peste ei și peste pământ, și spuneam: O, nu mai căuta, nu mai stârni, nu mai iubi păcatul, omule pribeag, nu-ți mai fă vreme pentru păcat, măi creștine, măi, nu mai sta liber de lucrul sfânt, ci umilește-ți mintea și inima și nu te înalță cu ele ca să cazi din Dumnezeu. Fă-ți mai întâi datoriile pe care le ai de adus mai întâi înaintea Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt, și numai apoi pe cele care-ți sunt ție de folos pământesc și trupesc, o, că nu-i mai mare trupul, ci sufletul, fiule, el este cel ce-ți ține viața în trup, iar sufletului îi este dator trupul în toată clipa, îi este dator pentru viață.

Îl învățam pe creștin și-i spuneam: Grăbește-te, fiu creștin, să-ți gătești mai întâi viața cea veșnică, nu pe cea vremelnică, la care tot muncești și te trudești și aduni. O, nu așa, că viața asta e trecătoare și rămâi apoi cu faptele ei și ele îți vor hotărî viața ta cea veșnică, o, ele, după cum au putere faptele tale spre mântuirea ta. În viața asta fă tot ce poți face, numai să te depărtezi de pricina de păcat, o, că vine Domnul, măi fiule creștin, și te întreabă ce ai făcut cu tine și cu El.

Fiilor, fiilor, lepădarea de sine, ea îl învață pe om toate cele spre Hristos, spre dragostea cea desăvârșită, măi fiilor, dragostea care s-a arătat pe pământ drept pildă de urmat pentru om, pentru fiii lui Dumnezeu și pentru purtarea lor de fii iubitori și ascultători de Tatăl Meu.

În ziua a doua de praznic sfânt de Rusalii am lăsat în carte pentru voi acest micuț cuvânt de mângâiere, fiilor. E ziua Preasfintei Treimi și este rugăciune pentru ea de adus înaintea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și apoi cuvântul Meu pe masă de praznic.

Se retrag puterile și oștirile cerești și așteaptă o nouă bucurie sfântă între Noi și voi, o, fiilor. Închideți porțile, o, închideți-le, auziți?

Fiilor, e tot mai mare, tot mai măreț locul Meu cu voi aici, dar n-au vrut pregătirea pentru el cei ce cunosc așteptarea Mea cea de atâta vreme. Acum dorul lor să se urce sus prin

rugăciune, prin duh de căință, prin pregătire multă pentru venirea Domnului, dacă până acum nu s-a înțeles această cerere pusă pe masa cuvântului Meu ca să se ia aminte.

Voiesc să-i cruț pe cei ce ar da să se apropie fără veșmânt sfânt și amestecat cu duh de lume. Locul Meu cu voi e tot mai sus și e sub paza puterilor cerești.

Nimeni să nu vă aplece pe voi, nimeni, decât cuvântul lui Dumnezeu de peste voi! Eu sunt Stăpânul și verhovnicul acestui loc, Eu, nu voi. Să audă aceasta cei ce caută spre voi pentru ei! Eu vă port de grijă și vouă, și lor, dacă și ei vor învăța să asculte de Dumnezeu și se vor depărta de duhul și de pasul lumii și de toată amestecarea în care ei stau.

O, hai să ne odihnim, fiilor! Poarta spre Mine și spre voi este voia lui Dumnezeu împlinită toată de cei care dau să înțeleagă tot mai deslușit lucrarea și locul cuvântului Meu cu voi, loc care nu stă la îndemâna oricui ar vrea, iar dacă vor plimbare au unde pe pământ, căci vremea e tot mai cețoasă și este nevoie de ascultarea de Dumnezeu mai mult decât oricând, și de veșmânt ocrotitor pentru cei ce caută pe Domnul în aceste vremi.

Cuvântul Meu îl las ca toiag de mers pentru cei ce vor pe calea lui cu viața. Așadar, cuvântul Meu, aceasta să caute cei ce caută cetatea cuvântului Meu, din care curge izvorul de cuvânt peste cei ce dau să bea și să aibă viață din cuvântul Meu cel plin de duh dătător de viață!

Cei ce au stat cu voi la masa de serbare să fie binecuvântați, și cu putere pentru împlinirea cuvântului Meu, a voii Mele pentru cei ce se sfințesc pentru Domnul! Lepădarea de sine este învățătoare mare pentru cei ce trebuie apoi să poată și să facă un fiu al lui Dumnezeu în vremea aceasta a împlinirii Scripturilor cele de apoi peste pământ.

O, fiilor, pace vouă! Suntem la masă cu voi. Oaspeții din cer s-au mângâiat mult, mult. Le-a fost atât de bine și de dulce cu Mine și cu voi aici, mai mult decât în cer, fiilor, chiar dacă în cer este așa de minunat, așa de măreț, așa cum nu se suie la mintea omului acele bunătăți și frumuseți, numai că Eu, Domnul, Eu, și toți cei cerești, Ne căutăm odihna în om, omul este dorirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh. Eu pentru Mine l-am zidit pe om și omul este odihna Mea, iar cerul tot tânjește după odihna Mea, după liniștea Mea, iar liniștea Mea o voi statornici când omul nu va mai avea dușmani între el și Mine pentru dragoste, dragostea dintre om și Mine, și atunci voi avea Eu iarăși dragostea pe care am pierdut-o, odihna Mea, templul Meu de odihnă.

O, fiilor, dragostea Mea este foc care mistuie omul pe dinăuntru spre dragostea Mea, și aceasta va rămâne între om și Mine, și atunci va fi nedespărțirea, atunci Eu, Domnul, Mă voi odihni de dor.

Pace vouă, fiilor! Suntem la masă cu voi, și apoi spre retragere la locurile cele date de Tatăl la fiecare, după rânduiala celor din cer.

Taina dragostei dintâi să fie cu voi cu toți, o, fiilor!

Avem acum de întâmpinat ziua de serbare pentru trâmbița Mea Verginica și vom face mângâiere pentru ea și pentru sfinți în ziua de duminică a pomenirii tuturor sfinților Mei, peste șapte zile, o, fiilor. Vom grăi, vom pune pe masă cuvânt, vom fi cu sărbătoarea nașterii ei, a trâmbiței Mele în grădinile Mele cu voi, aici, o, fiilor. Amin, amin, amin.

08/21-06-2021